

Anarhistička biblioteka
Anti-Copyright

Govor na skupštini Talijanskog saveza sindikata

Errico Malatesta

Errico Malatesta
Govor na skupštini Talijanskog saveza sindikata
1922.

Umanità Nova (Rim) br. 62 (14. ožujka 1922.)
Prevela i uredila: Mia Gonan. Preuzeto iz: Errico Malatesta, *Ni
demokrati ni diktatori*. Odabrani spisi 1884.- 1930. DAF, Zagreb
2022.

anarhisticka-biblioteka.net

1922.

Nikoga neću hvaliti. Samo ću iznijeti nekoliko kritika jer one uvijek osvijetle stvari.

Istina je da sam gorljiv zagovornik sindikata jer u njima se radništvo uči boriti, što je slučaj i s TSS-om.¹ Ipak, smatram da sindikalizam ne može biti samom sebi svrha, jer da je tako, on bi mogao odgađati, a možda čak i spriječiti revoluciju.

U sindikatu ne može biti govora o partijama. Iako u njemu svi žrtvuju dio svojih ideala, svatko ima pravo provoditi propagandu u skladu sa svojim političkim uvjerenjima.

To, naravno, vrijedi za članove sindikata koji su radnici.

Zadatak anarhista jest raditi na jačanju revolucionarne svijesti među organiziranim radnicima tako da uvijek ostanu anarhisti unutar sindikata.

Istina je da su zbog neposrednih potreba sindikati u mnogim slučajevima prisiljeni na sporazume i kompromise. Ne kritiziram ih zbog toga, međutim moram upozoriti na njihovu reformističku bit.

Sindikati okupljaju proleterske mase i eliminiraju sukobe koji bi se inače mogli javiti među radništvom.

Dok se sindikati moraju boriti za osvajanje neposrednih poboljšanja, jer je, uostalom, pravedno i ljudski da radnici teže boljitku, revolucionari to nadilaze. Oni se bore za revoluciju koja će razvlastiti kapital i srušiti državu, svaku državu, kako god se ona zvala.

Budući da je ekonomsko ropstvo njezina posljedica, da bi ga se ukinulo, potrebno je srušiti državu, iako Marx kaže suprotno.

Zašto seljak nosi žito gospodaru?

Jer je tu žandar da ga prisili.

Sindikalizam stoga ne može biti samom sebi svrha, jer borba se mora voditi i na polju politike kako bi se uništilo državu.

¹ *U.S.I. - Unione Sindacale Italiana*, anarho-sindikalistički savez osnovan 1912. u Modeni. Vrhunac brojnosti doživio je neposredno nakon Prvoga svjetskog rata; bio je jedan od glavnih protivnika fašista, zabranio ga je 1926. Mussolini, da bi članstvo nastavilo aktivnosti ilegalno i u egzilu, između ostaloga, boreći se protiv Francisca Franca u Španjolskoj.

Anarhisti ne žele dominirati TSS-om. To ne bi htjeli čak ni da su svi radnici u njemu anarhisti. Ali ne žele ni preuzeti odgovornost za kompromise.

Mi koji ne želimo moć, želimo samo svijest; onima koji žele dominirati draže su ovce koje mogu lako voditi.

Mi više volimo inteligentne radnik, čak i ako su naši protivnici, nego anarhiste koji su to samo da nas slijede poput ovaca.

Želimo slobodu za sve; želimo da revoluciju podigne masa za mase.

Čovjek koji razmišlja svojom glavom poželjniji je od onog koji slijepo sve odobrava. Stoga smo kao anarhisti za TSS, jer on razvija svijest masa. Više vrijedi pogreška počinjena svjesno, vjerujući da se činilo dobro, nego ispravna stvar učinjena iz servilnosti.